

מז:

עין משפט
נר מצוה

ל"ח א ב מ"ז מ"ח מ"ט
אכל הללס ה סתג עשין
דרנגן ג טושיש ייד פ' שט
סעף ג וטושיש איה פ'
תקתס סעף ח:
ל"ט ג מ"ז פ"ה מ"ה' תשסב
ומשכ ה"ט:
ס' ד מ"ז פ"ז מ"ה' קרנן
פסעס הלסס ג:
ס"א ה מ"ז פ"ג מ"ה'
תחוסרי כפר' ה"א:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

[illegible]

הגהות התוספות

1. י"ל משום דקסבר. 2. חיצה
3. דאחמול נחחק. 4. י"ל דסתר.
5. י"ל בשומרת. 6. י"ל הוטרם.
7. י"ל
8. י"ל חצי חצי.
9. י"ל לו.
10. י"ל

י' הרא"ש

[illegible]

הריני נזיר פרק שני נזיר

ב' הרנ"ל מותר ל'ספר אחד
מבטל בכל [ענין] ופליג
ת' ו' כך מלות ו' מבטלת
שום דקסבר יום ו' עולה לו

אבא שאול אומר "אפי" לא סיפר קודם הרגל
מותר לספר אחר הרגל שבשם שמצות
ששלשה מבטלת גזירת שבעה כך מצות
שבעה מבטלת גזירת ל' מ"ט דאבא שאול
לאו משום דקסבר שביעי עולה וזכאן
לדמא עד כאן לא קאמר אבא שאול אלא
בבבבילות ו' דרבנן אבל בבניי דאורייתא לא
אלא רב דאמר כר' יוסי ^(ד) דתניא ר' יוסי אומר
שומרת יום כנגד יום ששחמו וזרקו עליה
בשני שלה ואח"כ ראתה הרי יום אינה אוכלת
ממנו ^(ה) מותרת למעשות פסח שני מ"מ דר' יוסי לאו
משום דקסבר ^(ו) מוקצת היום ככולו ^(ז) אמאי
ידלמא משום דקסבר מכאן ולהבא הוא מטמא
מי סבר ר' יוסי הכי ^(ח) והתניא ר' יוסי אומר
בב בעל שתי ראיות ששחמו וזרקו עליו
בשביעי וכן שומרת יום כנגד יום ששחמו
וזרקו עליה ואח"כ ראו אפרין ^(ט) שמתמאין
משכב ומושב למפרע ^(י) אפרין למעשות
פסח שני מאי למפרע מדרבנן הכי נמי
מיסתברא דא ^(יא) ס"ד מדאורייתא אמאי פטורין
למעשות פסח שני לעולם אימא לך טומאה
דאורייתא תהום חיבה התירו ^(יב) ואף רבי
אושעיא סבר למפרע מדרבנן ^(יג) דתניא רבי
אושעיא ^(יד) אמר ^(טו) (אבל) הרווא זב
בשביעי שלו סותר את שלפניו ואמר ליה
יתנן לא נסתור אלא יומא מה נפיש אי
תנן כולו סתר אי לא סתר לא נסתור
לא יומא אלא אימא לא נסתור ולא יומא
ואל

[illegible]

זכר

**אי ספר. דלמפרע טמ
דמכאז ולהצא מטמאה**

בגת שלשה ימים הראשונים
ו' לגמרי כך מזהו ו' כיון
ו' לגמרי. גזירת ל' גלות
מבטלת גזרת ו' ול' והא
עדיין מזהו ל' כלום קודם
יום אחד דבשלמא לת"ק
היה היינו משום דיום שמני
ין ל' אלא לאבא שאול

משום דקאבר (א) דיוס
 איה לנאן ולנאן למנין ו'
 כמאן דעבר עליו וס' אחד
 דמי וס' וס' מתעבולת:
 ג' יגולות (ב) דרבנן. דעיקר
 ג' אלף וס' אחד דמי
 ואחריהם כיוס ס' אלף
 וס' אלפי אלף שבעת
 גזרות דאורייתא בחושבנא
 ג' יוס בענין דרבמי
 יהיה"ל לא חמר דיוס אחד
 ונאן: ששמו ודקו
 סל. סבר רחמי דיוס
 שאל עלה רחמי
 א' שומרת כנגדו לידע אם
 (ג) יוס"ל רחמי ותא' זכ:
 ס' ה' ו' אינה אוכלת
 חמלה רחמי ואע"ג דליה
 ורה מלעשות פסח שני
 חמים לא מיעבול: מ"ט
 דפסורה מלעשות פסח
 שום דקאבר חמית
 שני שהוא תשיעי ככולו
 שני טעורה שבעה ששמו
 והבא נמי למאן דעולה
 כמאן משום דקאבר חמית
 וס' האי דקאמר ר' יוסי
 וס' משום דקאבר דקאמר
 וס' חמית דקאמר

כל למפרע לא ומשום הכי
טהורה הואי ולהך דנחמ
סי. דמכאן ולהבא היא
ראיות. בין ביום אחד בין
הכתוב את הזב בראיות
בה בימים דכתיב ואשה כי
הרבים ג'': בשביעי שלו.

[illegible]

הוא לא יחזיק מעמד. ה"ק ר' יוחנן לא

מסורת הש"ס

[illegible]

הנהגות הב"ח

[illegible]

הנהגות הנ"א

(א) גם' תקלת היום
ככולו ומכאן ולהבא כי כל"ל
(ושכינתים ל"ג וכת"ש
החוס') :

מוסף רש"י

[illegible]

ס' כשנ', דמקלח יום עולה
 הרץ לפסיד ו' אחרים (נחם)
 עומא דלחן מקלח היום עולה
 יהיה עומאח מפסקת בניין,
 מחלן וזהבא מטמא, שעלח
 ודלן כה אלא עומאח ערב
 יסתור ולא יומר, כלומר